

[Gerda Mundt.]

Bestemmelser, Bestemmelser, som jeg er vis paa, de allerfleste af os absolut ikke ønsker at faa indført her i Danmark.

Hvad først angaar de aandssvage, har det hidtil været saaledes, at der kun har været Tale om de svært aandssvage. Nu tager man ogsaa de aandssvage i lettere Grad med. Vi har ved Gennemførelsen af Loven om Sterilisation faaet indført Sterilisation af aandssvage. Vi er fra vor Side gaaet med til denne Lov, som er blevet prøvet i Praksis, men vi er klar over, at den Slags Ting skal iværksættes med meget stor Varsomhed, for det er et meget haardt Indgreb i et Menneskes Liv, naar man lægger hele dets Fremtid saaledes til Rette, at det ikke kan indgaa Ægteskab med den naturlige Konsekvens at faa Børn. Det siges i Landstingets Betænkning, at man tænker sig Kvotienten skal være 75, men man maa være klar over, at det skal være en virkelig indgaaende Undersøgelse, som skal gaa forud. Det er mange Gange ikke blot vedkommendes øjeblikkelige Tilstand, man kan dømme efter; man maa ogsaa tage Hensyn til hele det Milieu, han kommer fra. Jeg har set Tilfælde i det praktiske Liv, hvor en ung var overordentlig langt tilbage og derfor fik en meget lav Kvotient, men det viste sig, at det var Forholdene i Hjemmet, som havde gjort, at den unge var lidet udviklet. Man maa ogsaa tage større Hensyn, end man gør, til den praktiske Færdighed foruden den teoretiske. Jeg er blevet gjort bekendt med, at der for nylig var en Læge ved en Aandssvageanstalt, som brugte Kvotienten 83, altsaa en betydelig højere Kvotient, som Udtryk for at vedkommende var „i letteste Grad aandssvag“. Vi vil altsaa gaa med til Bestemmelserne, hvad angaar de aandssvage, men tilraader, at man gaar frem med Varsomhed og foretager en indgaaende Undersøgelse i de enkelte Tilfælde.

Ogsaa hvad angaar de kroniske Alkoholister, kan vi slutte os til Lovforslaget.

Hvad angaar Epileptikere, hedder det i 2det Stykke af § 1: „Det samme gælder Epileptikere med jævnlige Anfald eller med udtalte psykiske Forandringer“. Jeg for mit Vedkommende vilde foretrække, selv om jeg er ganske klar over, at det vilde betyde en Skærpelse, at der stod: „og udtalte psykiske Forandringer“. Jeg tror nemlig, at Bestemmelserne i Lovforslaget vil kunne komme til at virke meget stærkt over for Epileptikere, som maaske har jævnlige smaa Anfald.

Hvad derimod angaar Psykopater, kan vi lige saa lidt som den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Julin, gaa med til Lovforslagets Bestemmelser. Begrebet „Psykopat“ er vanskeligt at definere. Vi, som har haft med Ungdomsforsorg at gøre i en Aarrække, ved, at det er de vanskeligste af alle Tilfælde. Der er alle mulige Overgangstilfælde, og vi mener ikke, at man kan gøre et saa stærkt Indgreb over for Psykopater, selv om de er Psykopater i højere Grad. Det vil ogsaa kunne blive brugt og misbrugt af dem, som f. Eks. ønsker at hindre Ægteskab. Man siger, at det er af Hensyn til Børnene, men man vil dog ikke kunne hindre, at der kommer Børn. Det vilde i Virkeligheden føre til en Tvangsterilisation, som vi ikke mener, man paa nogen Maade kan gaa med til, for Forholdene er ganske anderledes undersøgt og klarlagt, end de er i Øjeblikket. Heller ikke alle Læger er enige paa dette Omraade.

Vi er klar over, at § 5 er blevet betydeligt forbedret, men vi finder det meget betænkeligt, at Staten faar Ret til at opløse et Ægteskab. Det er noget helt nyt, og det kan vi ikke gaa med til. Hvis Ægtefællerne selv ønsker Ægteskabet opløst, stiller Sagen sig anderledes; men hvor Ægtefællerne ønsker at vedblive at samleve, mener vi ikke, at det vil være rigtigt, at Staten griber ind og opløser Ægteskabet. Vi er enige i den Affattelse, som § 5 har faaet ovre i Landstinget, hvorefter den, som i god Tro har ægtet en, som viser sig at være aandssvag eller sindssyg eller Psykopat i højere Grad, skal kunne faa Ægteskabet opløst; men vi mener ikke, at det offentlige skal kunne opløse Ægteskabet mod Ægtefællernes Ønske, hvor det drejer sig om aandssvage i lettere Grad, og jeg ser da ogsaa af Forhandlingerne i Landstinget, at den højtærede Justitsminister har sagt, at det kun vil være i meget faa Tilfælde, denne Lovbestemmelse vil blive bragt til Anvendelse.

Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg læse et Par Linier af Justitsministerens Tale. Justitsministeren siger, at det er Tilfælde, der antagelig vil forekomme meget sjældent, og at Bestemmelsen i § 4 er en Bestemmelse, som det er rimeligt, at det offentlige sætter Pris paa at have af Hensyn til Afkommet. Denne Argumentation kan vi ikke gaa ind paa. Det vil være mod den almindelige Retsfølelse at ophæve et Ægteskab, naar de to Ægtefæller ønsker at vedblive at samleve.